

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

✻ Sserbske njedželske lopjeno. ✻

Wudawa šo kóždu šobotu w Esmerjez knihicziščežerńi a płaczi šchwórtlětnje 2.— hr. s portom 2.50 hr.

16. njedžela po šwjatej Trojizy.

Čišt na Eph. 3, 14—21.

Se słowom Samjeń tutón tekst šo stónczi. Je modlitwa jateho japoschtola Pawola ja kšeseczanow w Efesu. Šswjaty Pawol na kolenomaj w jstwach w Romje! Kunje w šchtuczy do našeho teksta wo žaloszczach rěczy, kotrež čerpi sa tych šwojich. A čehodla šhibuje wón šwoje kolena k Wótzej našeho Šnješa Jesom Šhrysta? Prošy-li šnawo wo wuřwobodjenje se šwojich putow, prošy-li wo šanicjenje šwojich njepšhecželow? Nicžo wot teho wscheho. Njemyšli na šebje šameho. Na šwoje lěpšje njehlada ale jenož na to šwojeje wořady. Šejne čařgne a wěčne šbožo jemu, temu jatemu, na wutrobje leži. Šnaje wón tola tamne wulke štrachi, kotrež hrožachu kšeseczanam w Ephesu, tamnym wulkim měšče pořnym špytowanja, hdyž krařny templ wulkeje bohoweje Diany štejesche. Šchtož japoschtol wschědnje w potajnym činjesche, jow ras na šjawne čini. Běsche s kšeseczanami w Ephesu tak nutrnje šwjajany, jeho wutroba jim žyle šhujcha, šo šebi šwažicž móže, jim tež ras do šwojeho modlenja nutšhladač dawacž. — Šlani šo njelubi, hdyž čyřł něchtón žyř, něchtón, kotrehož njejnajemy, wot šwojeje modlitwy sa naš wjele rěčecž abo naš sa našej modlitwu sa njeho šo woprašecž. Tak wulki wschał a njewuřařny je šacziščež, hdyž ras nutšhladač dyrbimy do čšecžedostojneje wutroby, kotraž je nam derje inata, a hdyž w nej tež proštwu sa naš špšnacž a čžitacž šměny.

Japoschtol Pawol nětk wschał šo njemodli sa jeneho šameho, kotrehož čziščež wořebita nusa a špytowanje, ale sa wschitkich kšeseczanškich bratrow a šotry, kotrymž jeho list płaczi. Šehodla jeho proštwu wschitko wobjima, čšehož kóždy kšeseczan na šwojim

žiwjenškim pučzu trjebašche a šchtož dozpečž dyrbjesche. Šaž tehdy, tak tež džęka. Šaž wschelate je tež našche kšeseczanške žiwjenje pola naš šamych, tu šhujchimy, čšehož wschitzy trjeba manny, w čzimž dalewobšacže a roščjenje šnutšlowneho žiwjenja pytačž dyrbimy. A dofelž teho wschitzy trjebamy, tu s došom wuknjemy, wo čšo sa druhich a ja naš šamych pšchego prošecž dyrbimy. Tutu wučžbu wo modlitwoje, kotruž dawta nam tu šwjaty japoschtol, tola ras rošpominajmy. Pořhuchajmy na jeho je šlowo wo modlitwoje mjes wami žufe šlowo?

Japoschtol Pawol na kolenomaj — wo čšo prošy wón sa kšeseczanow?

1. Wo móž we wěrije pšches Božeho ducha,
2. wo wupruřowanje w lubošči k Božim džěczom,
3. wo roščjenje pošnacža k Božej čšeczi.

„Šehodla šhibuju ja šwoje kolena k Wótzu našeho Šnješa Jesom Šhrysta, kiž tón prawy Wótčez je nade wschitkimi, kotrehož džěczi rěčaju w njebjech a na šemi“. Šchto njebž móž a šapšchimowazu rjanoščž tutech šlowow šwjateho Pawola šacžuk. Wěmy, w jeho rěče to žane pobožne prajenje njeje, ale luta wěrnosčž. Šaž w japoscht. škutkach čžitamy, šo se štarymi Šferiškeje wořady po šwojim wuřohnowanju na šwoje kolena šlajny a šo s nimi wschitkimi modlesche, tak jow jeho w potajnym s jeho Bohom na kolenomaj rěčecž widžimy, w ponižnosčži pošhileny, a tola niž jeho wotročžł, ale s džěczajej wutrobu k Wótzej horje hlada a praji šhroble se wschej nadžiju: Šbba, luby Wótče. Šeho šlowo a ččinjenje budže s praščenjom sa kšeseczanštwow: Šdže šu mjes wami, kotřiz ččinja po nim, kiž šo modla kaž japoschtol, abo je-li šlowo wot modlitwy mjes wami žufe šlowo?

Čswoje kolena shibowacž — njerěcži so to w naschich dnjach pschezo bóle? a nascha modlitwa njeje-li něščto, sčtož budže drje mjes kšesćanami kšwalene, w kotrymž pał ludžo jenož rědko so wuwucžuja? Čłowjeska wutroba je psches měru kšrobła a jara bojasna. Kšrobła. Čłowjesko psched semskej a njebjeskej nahladnosću so ponižicž njechadža. Se kšwojim nabytom so hordža, chzedža Boha wot tróna storcizč a kšebi myšla, so by muža njechódne bylo, kšwoje kolena w modlitwoje shibowacž. Sdnyž je pał něchtón muž, rješ, byl, dha běšče to japoschtol Pawol, kotryž so bėdži pschecžiwu zplemu kšwėtej; dha běšče to Luther, kotryž so njebojeske žaneho móznarja. Sčto dawasche Pawolej, Lutherej tajku móž? Njeběšče, so kšwoje kolena k Wótzej nascheho Kšnješa Jesom Kšrysta shibowaschtej? Sdnyž kšwoje kolena shibujemy, njebjeske mozy na semju dele scžehnjemy. Haj, Bóh luby Kšnješ chze modlitwu čłowjeska wukšyschecž, kiž so pokhili pokornje w nutrnej modlitwoje psched nim. Wón je Wótčez nade wschitkimi, kotrymž džěcži rěkaju w njebjěch a na semi, prawy Wótčez wschitkich wěrjazych, tež Wótčez shubjeneho kšyna, kiž nochzysche drje čaž dołho ničžo wo tym wjedžecž, ale kiž dyrbesche w nusy a hubjeństwoje kšwoju kšamu njemóz a kšlabosć spósnacž a sacžucž. Duž džěšče wón do so a se stróželemi widžesche, sčto so stanje, hdyž chze čłowješ kšwoje žiwjenje bjes Boha wjesć. Nan w pschirunanju jemu wschitko spusćecži. Slej, tał wulki, tał hnadny a dobrocžiwny je tež nasch Wótčez byl a wostał a s nami sčol, tał dołho hacž tu na semi kšhodžimny.

Japoschtol Pawol sa kšwoju gmejnu w Ephezu prokny. Sčto je wobkaj jeho próstwy? Dofelž je Bóh jich Wótčez, dyrbi wón po tym bohatstwoje kšwojeje krašnosće jim něščto dacž, najpriedy móž, so bychu psches jeho ducha na snutskownym čłowješu so s mozu pokhynili. Pawol ras we modlitwoje pišasche: „Tehodla ty, mój kšyno, pokhyni so psches tu hnadu w Kšrystužu Jesužu“. A w naschim lišćeje rěka: napokled, moji bratšja, pokhyněže so w tym Kšnješu a w tej mozy jeho kšynnosće. Mozy wot horka trjeba mējachu, hdyž w spytowanjach čaža kšwoju wěru twjerdže džeržecž dyrbjachu. Mozy wot horka tež my w kšwojich dnjach trjebamy, kšnano hiščeje bóle, hacž wošada w Ephezu. Wobdawta naž tola wschudžom telko kšlabosće; ludžo ku dženkā tał kšlabi a liwžy, hdyž wěru do Wótza nascheho Kšnješa Jesom Kšrysta wufnacž dyrbja. Štał kšmy tola lěni w tym, sčtož sa Bože kralestwo čžinicž dyrbimny, kšlabi a bojasni napšchecžiwu staranju a hubjeństwu. Ale na čžo japoschtol tehdy wschitko dawasche? Nje wustawacž! Tehodla kšwoje kolena shibuje sa kšesćanow w dawlošći, so njebychu wustawali, so njebychu kšlabi byli pschecžiwu kšwėtej a kšrěchej. Nawopak k temu je, so pokhynicž; to wschaf dyrbi na snutskownym čłowješu so japosćecž. Tež w kšlabym čžele kšynny duch, kšyna wola bydlieč móže. Tajku kšynnosć chze Boži duch naschemu snutskownemu čłowjeskej dacž, a Boži duch je Kšrystowny duch. Sdnyž njebjeski Wótž nam kšwojeho kšwiateho Ducha da, potom Kšrystuz w naschej wutrobje bydlieč japosćenje. Sdy by wón tola sažo bydlit we wutrobje nascheho luda, w naschej kšamkšnej wutrobje, niz jenož s kšwilemi jako hóšć, ale jako kšral wutrobny, „so by Bóh wam dał po tym bohatstwoje kšwojeje krašnosće, so byščeje psches jeho ducha na snutskownym čłowješu so s mozu pokhynili, tał so by Kšrystuz psches wěru bydlit we waschich wutrobach“. Sdnyž móž wot horka mēcž chzemy, potom dyrbimny Boha wo móž kšwiateho Ducha proknyč, kiž pokhyni we wěrje. Njebjeski Wótž je swólniwy, nam dawacž, my kšami wschaf dyrbimny wolu k temu mēcž. Wón kšwojeho kšwiateho Ducha tym dawa, kšisž jeho prošča, to je Kšrystuz kšam nam pschilubit. Boži Duch pał njeje Duch bojosće, ale mozy. Sdnyž we wěrje kšwoju wutrobu dawlo wočžinišćy, potom tutón Duch tež k tebi pschindže. Sdžez wón skutkuje, tam snutskowny čłowješ so pokhyni a hacžrunje swontowny čłowješ so kšasy, dha wschaf

snutskowny so kšodny džěni wobnowi. W Božim Duchu Kšrystuz k nam pschindže. Sdnyž wěmy, sčto je wón nam hacž dotal byl, hiščeje dženkā je a w pschichodže budže, potom kšami wot so k próstwoje wucžobnikow pschindžemy: Kšnježe wostał pola naž. Pschetož Šbóžnika we wutrobje mēcž naž wješeli a čžichich čžini, naž pokhyni, kšwoje džělo w jeho mjenje čžinicž a psched kšwėtom jeho wufnacž, so so njebojimny pschede tymi, kiž chzedža Bože kralestwo sahubieč. Jeho duch naž swólniwyč čžini, dobreje nadžije kšwój kšichž bjes mórkotanja nošycž, wočžimny jemu kšwoje wutrobny a modlmy so sažo k njemu, kaž kšmy jako džěcži čžinili! Njedyrbi ničto w nej bydlieč, hacž Jesuz kšam; pschetož hdyž wón bydli, tam je kšwėtko, móž, tróšćt, žiwjenje.

Ž praweje wěry prawa lubosć wuindže. „So by Bóh wam dał po tym bohatstwoje kšwojeje krašnosće, so byščeje psches jeho Ducha na snutskownym čłowješu so s mozu pokhynili, tał so by Kšrystuz psches wěru bydlit we naschich wutrobach, wny pał we lubosći saforjenjeni a jakoženi byli“. Je snutskowne žiwjenje so pokhyni, bydli Kšrystuz we wutrobach, potom budže a dyrbi to so tež wopokasacž w lubosći k bratram. Japoschtol nam tu kšesćanške žiwjenje w jeho pocžahach k bratram połaže. Sčtomej dyrbi podobne byč, kotrehož forjenje do hlubosće džejā. Lubosć k temu Kšnješej dyrbi dobra rola byč, w kotrež forjeni lubosć k bratram. Je wschaf sčtom w dobrej roli so saforjenit, potom dobre plody pschijeke, kotrychž tež čłowjesko so swješlja: lubosć k bratram. Tehorunja dyrbi kšesćanške žiwjenje tež domej podobne byč, kotrehož saožl je hluboko saoženy, domej, kotryž je natwarjeny na skale a tehodla tež wichoram so pschecžiwu. Lubosć, praji japoschtol. To pał nascha woboha, kšlaba, husto tał kšablata lubosć byč njemóže, ani nascha lubosć k Bohu, ani nascha lubosć k bliščemu. Štał husto so w tym samylimny a lubosć rěkamny, sčtož je jenož kšlaba dobrodušnosć. Ně, prawa lubosć je žiwa a sprózniva wěz, kotraž pschezo hlubšcho so saforjeni a so saoži, kotraž roscže snutskownje pschezo bóle w pósnacžu: čžim hlubšchu lubosć k tebi mam, čžim wjazh wschědnje namakam, so tebe čžesćicž dyrbju. Ale: to je mój styšl, to rudži mje, so njemžu došć mēcž lubo čže, kaž so tym twojim kšuscha.

Štał steji s lubosću k Bohu a k bratram pola naž? Wbo njedyrbjal twój blišči twojeje lubosće hódny byč? Štał chzesh ty wo tym roškudžicž, kiž nješy tola kšam lubosće kšwojeho njebjeskeho Wótza runje tał malo hódny jako twój blišči. Wón je tola runje tał Bože džěcžo kaž ty, hlada tola runje tał dobreje nadžije k Wótzej w njebjěch horje, kotrehož wótzowšla wutroba sa njeho runje tał so stara a stražuje, kaž sa tebe. Wot wschitkich kšwiatech japoschtol rěcži. Njepołaže wón s tym na to, so je Bóh wschitke Bože džěcži bjes rošdžela k temu kšamkšnemu šbožu powołał? Sdnyž tajke pósnacže hižom tu na senti wulke towarštwu wschitkich wěrjazych čžini, kajke žohnowanje dyrbjalo s teho wuicž! Džěcži teho kšwėta so sjednocža a s tym wjele dožpija, sčtož nasch čaž husto došć nam połaže. Njedyrbjale tež Bože džěcži w lubosći so sjednocžicž, so bychu s tym roscženju Božeho kralestwa pomhake? Wo tajke wupruhowanje lubosće ja naž a sa tych proknyč, kiž kšuscheja k temu kšamemu wótžnemu domu, wot japoschtola Pawola wukšyč chzemy. Šwjajš snutskowneje, džakowneje lubosće wschitkich wobšamkšnyč dyrbi, potom bychmy tež pschezo bóle samóhli „sapschijecž je wschěmi kšwiatehmi, kotra je ta ščěrošć a dołhosć a wšpokošć a hlubosć“.

Sčtoha japoschtol tu kšebi myšli? To japschijecže je dawol, kotryž maja wschitny w nastupanju na Božu lubosć. Šladaj tola na Božu lubosć w Kšrystužu Jesužu, kał rošlěše so jejna ščěrošć nade wschitkimi narodami semje, jejna dołhosć

Griehow pschecziwo Turkam je drje skónčena; Griehojó šu sibi-
czi. Wo to dže, hač s tuteje maleje nastanje wulka wójna, hač
Zendzelska sakroci pschecziwo Turkam, jim sadžewajo, s Wisseje
do Europy pschestupicž. Zastupi-li pač Zendzelska do wójny,
schto wě, schto potom hiščeje wjazy! Esnadž njeměli czi pra-
wo, kotřiz wěščeza, so tuta nowa wójna hiščeje wjetscha! A tola
je to najnušnišče, schtož trjebaju cžłowjefojo, našch lud kaž druhe
ludy, mēr a sako mēr! A mēr pschede wšchēm trjebamy my tež
snutskach w kraju a ludu. So by nam sdžeržany był, wošebje
tež psches tutu symu, kotraž pschihadža. Wo njej njewěščeza
nam wjele dobreho! Tola to, schtož pschindže, pschindže jenož
s Božej wolu a s Božim dopuschčenjom, a to tež, bhrnjesch wysch-
nosčeje a parteiije mēnife, so móža s wobšamknjenjemi a wita-
njenim sadželacž tomu, so šo Boža wola stanje. Nad kóždym a
kóždej, kiž šu wólbošmani, je, šo postaracž, so šo tajkeho w pschi-
chodže wjazy nještawa, a to psches to, so woli jedyn kaž tón drubi
wošoboy do krajneho šejma, kotřimž šmēmty teje wěsteje dowěry
mēcž, so je jim wěra a nabožina šwjate kubšo a so wšcho cžinja,
so sdžeržecž a schtitacž ludej kaž jenotliwemu! —

S bliska a s daloka.

— **Sserbjo šu šwójim šerbškim duschepastyrjam džafni.**
Jena mala šerbška wošada ma šararja, kiž je jako horšlwy
Sserb daloka a schěroko snaty. Škoro wšchitžy ratarjo šu Sser-
bjo. Žadyn s nich wulki bur njeje. Esu s wjetscha šhěžkarjo a
šahrodnišy žiwnošcerjo. Lěška šu šwójemu šararjej bjes
wšcheho šwonkowneho nastorka nimale 10 zentnarjow žita
namdali. To je wulka cžescž ja nadobnu šmyšlenošč wošady,
runje kaž ja jeje šararja. Sserb s wutroby wubudži šebi luboščž.

— **Sserbški seminar w Budestezach** lěška džiwajzy na
cžezke hospodaške wobštejnoscže jenož dobre 3 njedzele, wot 21.
augusta hač do 11. septembra, trajesche. Na nim šo 3 studowazy
bohohłowstwa (Šandrika s Šuřki, Njencž s Wjelecžina a podpi-
žany) a š. privatny doženta dr. Meyer s Lipsta wobdželichu. Na-
šche džělo wobštejesche s wšchelaforych pscheloženjom a s praktiškeho
theologiškeho džěla. Tak šmy we wšchelafich wošadach předowali,
s paczerškim džěcžim katechesu džerželi a w Budestezach džěcžaze
šenschenje wotměli. Tež lěška bě seminar ša naš wšchitkich jara
powucžazy, a tež na tutym mēscže š. šararjej Domaschzy, jako jeho
wodžerjej, a jeho jara cžescženej kn. mandželskei ša psche wšchu
mēru lubošne pschiwšacže a prózy šwój najwutrobnišchi džaf
wuprajimy.

Riata, bohohł. stud.

— **We Šasju** wuhotuje šo 15. oktobra šerbški džer. 50 lětny
pošmjertny džer našcheho šlawneho njesapomniteho pēšnjerja a
narodneho šbudžerja Šandrija Šejlerja ma šo pošwjećicž. We
wješnej žyřtwi, hđžež je Šandrij Šejler na 37 lět se žohnowanjom
škutkowal, je w 2 hodžinomaj šwjatocžnosčž. Š. šarar Domaschka
s Budestez šmēje šwjedženšte předowanje. Špēwanskej towa-
štwje „Šandrij Šejler“ s Šasa a „žyřtwiški šhór“ s Budestez
škutkujetei pschi tym šobu. W šali wješneho hoscženza wuhotuje
Šalbicžanska „Šilija“ s pomozu druhich towaštwow rjany kon-
zert. Tuž, schtož někač móže, dojedž tam dele do Prusteje na
šerbški šwjedžen š cžescž našcheho Šejlerja, kotřehož špēwy šu
huscžišcho tež cžitarjow našcheho šopjenka šawješelike!

— **W Šeruhucže** šo w jubilejnym tydženju našcheje biblije
šendže na 25 duchownych, wošebje lužiškich, so bhčhu šo tam s no-
wa wuhotowali ša duchowne šastojništvo, nētkle tak cžezke a tak
wažne ša wošady kaž ša jenotliwego. Šerrnhut, tuta gmejna
Šinzendorf, je tak rjez to powołane mēštno ša tajke duchowne
pschihotowanje. Šižo šwonkowny ras žyšeho lubeho mēštacžka cže
pscheproschuje š wotpočžowanju wot wošowanja a š podmurjenju
do cžišchiny a š džělej w cžišchinje. A wošadne žiwjenje hiščeje

bóle! A tuž tam pobychmy pod wodženjom š. wysch. žyřtw.
rady Reimera s Drježdžan. Šěpscheho bhčmy lědy namakali.
Nimo tuteho škutkowaschtej nam š šěpschemu tam š. šarar Wang-
riš je Šchmjecžez a š. šarar Šircher s Drježdžan, tutón je wo-
džer teho tak mjenowaneho „šudoweho missionštw“, kotřez mē-
šesche tež s pomozu š. šararja Štamma-Wošborškeho wuhotowa-
nje žyšeho šjěda. Tutón pač bě jenož we wyschēm tak poradženy a
žohnowanja pošny, došelž Šerrnhutžy we wyschēm a ša wšcho
šobuškutkowachu; wošebje bratraj Reichelaj, š. duchowny Rei-
chel a š. dr. th. Reichel. Natwarichmy šo s Šerrnhutškim šobu
w jenej wječžornej špēwnej a modleškej hodžinje a škónčichmy
šwoje džělo, kotřez kóždy džer wot ranja hač do wječžora traje-
šche, šchwortk, na jubilejnym dnju biblije, w Božim domje s ewan-
gelizaciju, kotřuz našch wodžer ša žyšu wošadu wotmē. Šeho rēcž
bě wopravdže ta jeneho ewangelisty a wěscže bjes žohnowanja
njewostanje. A jeho škutkowanje ša naš duchownych — a tak
tež ša našche wošady — tež wěscže bjes škodow njewostanje.
Šerrnhut šam je. kaž šmy tu rosprawjeli, lěška šwój 200. ju-
bilej šwjećil. Tam, hđžež psched 200 lětami Šchescžijan David
prēni schton ša prēnje twarjenje Šerrnhuta puščeži, šmy šali
a wopominali tamne štare cžazy a wopominali, kač je wot tam
žohnowanje ewangelijona šo wulwalo do Šužizy, do Šēmškeje,
do Europy, haj psches žyšu šemju. Wo wulkim šchodowanju,
kotřez Šerrnhut psches Boži woheš pocžerpi, šwědcža hiščeje nē-
šotre twarjenja, kotřez s nowa natwaricž hač dotal hiščeje móžno
nřebē drohoty dla. Druhe wotpašene domy, wošebje wulki a
rjany dom ša wudowy kaž dom pschekupža Šürningera štej škoro
dotwarjenej. Šoh pomhaj Šerrnhutškim w šwonkownym a šnuts-
kownym žiwjenju a škutkowanju. Šapomnicž nochzu, so tež we
Berthelsdoffe pobychmy a wuštar ša holzy, kotřimž je wošebite
wocžehnjenje nufne, wopytachmy. Bě jich tam na 35 šchulšich
a tajšich, kotřez šu hižo se šchule. Dom a džěcži šastaraja šmilne
šotry našcheho doma ša diakonšy w Drježdžanach a škutkujaj šam
kaž druhdže s wulkej luboščžu a woporniwoscžu. — Šoh Šnjes
daj, so bhčmy my, Šerrnhutžy a my s ewangelškeje žyřtwje, kaž
šromadu džělachmy, tak tež šromadu škutkowacž móhli se žoh-
wanjom našchim wošadam, našchemu ludej š žohnowanju, Šohu
š cžescž! —

— **Sserbška protyka na šcžěnu** abo **wottorhanška** protyka
šo pschihotuje wot Sserbškeho knihowneho towaštw. Wona
wundže mēšto Bibliškeho pučnika a šmēje jeho wobšah; budže po-
tajkim runa nēmškim nabožnym wottorhanškim protykan, kaž
na pschitkad „Nachbar“ wudawasche. Tuž chžyli šo našchi Sser-
bjo pschezo na to pschihotowacž, so š hodam šebi a tym šwójim
wobradža tajku šerbšku protyku, kotraž je jim s dobom „Bibliški
pučnik“ psches žyše lěto. Šo šebi našche knihowe towaštw
pschi tajkim cžaku na tajke nowe a wobšchěrne džělo šwēri, njech
wšchēch Sserbow šbudži š pschipošnacžu a š pomhanju, a to njech
šo pschede wyschēm s tym stanje, so kóždy kupuje ša šameho šo a
ša druhich tajke šerbške wottorhanške protyki. Šrobnišche wo
njej podamy pošdžišcho.

Šistowanje. Šamy tu najnaležnišcho hiščeje ras wyschēch
knježich, wošebje tych, kiž maja nabožny nastaw ša „Šomhaj
Šoh“ pišacž, dopomnicž na to, so ma tutón nastaw na najpo-
šdžišcho hač do **wutory ranja šapóšlanu bhčž!** Šak dolho to
hiščeje?!

Šistowanje. Š. w Š. ša 17. p. Šr. (žnjowy šwjedžen).
— Š. w Š. ša 18. p. Šr. — Š. w Š. ša 19. a 22. p. Šr.

Šamolwity redaktor: šarar W h r g a c ž w Wošacžizacy.
Čišcž Šmolerjež knižicžiščecžerje a knižarnje,
šap. družštw s wobmj. rukowanjom w Šudžichinje.